

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 16 marca 2010 r. (18.03)
(OR. en)**

7570/10

LIMITE

CO EUR-PREP 10

NOTA

Od: Sekretariat Generalny Rady
Do: COREPER / Rada do Spraw Ogólnych
Dotyczy: *Rada Europejska (25 i 26 marca 2010 r.)*
– *Projekt konkluzji*

Zgodnie z art. 2 ust. 3 lit. a) regulaminu wewnętrznego Rady delegacje otrzymują w załączeniu projekt konkluzji przygotowany przez przewodniczącego Rady Europejskiej w ścisłej współpracy z członkiem Rady Europejskiej reprezentującym państwo członkowskie sprawujące półroczną prezydencję Rady oraz z przewodniczącym Komisji.

o

o o

I. EUROPA 2020: NOWA EUROPEJSKA STRATEGIA NA RZECZ WZROSTU GOSPODARCZEGO I ZATRUDNIENIA

1. W ostatnich dwóch latach mieliśmy do czynienia z najcięższym kryzysem gospodarczym na świecie od lat trzydziestych dwudziestego wieku. Sytuacja ta uwypukliła słabości Europy: nadmierne zadłużenie, spowolniony wzrost strukturalny i wysokie bezrobocie. Mimo że sytuacja gospodarcza się poprawia, ożywienie gospodarcze jest wciąż słabe.
2. Reformy strukturalne oparte na konsolidacji fiskalnej są kluczowe dla silnego i trwałego ożywienia gospodarczego oraz dla zachowania zrównoważonego charakteru naszych modeli społecznych. W tym względzie ważne będzie odstąpienie w odpowiednim momencie od wyjątkowych środków wspierających przyjętych do walki z kryzysem. Jeżeli nie będziemy działać, Europa utraci swoją pozycję; zagrożone są miejsca pracy i dobrobyt. Do Rady Europejskiej należy zajęcie się teraz tymi wyzwaniami.
3. UE potrzebuje wzmocnionej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego opartej na zwiększonej koordynacji polityk gospodarczych. W następstwie komunikatu Komisji pt. „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” oraz dyskusji przeprowadzonych na forum Rady Rada Europejska uzgodniła główne elementy tej nowej strategii, która zostanie formalnie przyjęta w czerwcu.
4. Nasze działania muszą być bardziej skoncentrowane:
 - a) Nowa strategia skupi się wokół kluczowych obszarów, w których potrzebne są działania, aby pobudzić konkurencyjność i potencjał wzrostu Europy: wiedza i innowacje, bardziej ekologiczna gospodarka, wysoki poziom zatrudnienia i włączenie społeczne. W tym celu Rada Europejska uzgodniła następujące wymierne cele będące naszymi wspólnymi celami przyświecającymi działaniom państw członkowskich i Unii.

p.m. Wymierne cele UE

- b) W świetle wymiernych celów państwa członkowskie ustalą w partnerstwie z Komisją swoje cele krajowe, uwzględniając swoje pozycje wyjściowe i uwarunkowania krajowe.
- c) Nowa strategia będzie również dotyczyć głównych przeszkód powstrzymujących wzrost, w tym przeszkód na szczeblu UE, które są związane z działaniem rynku wewnętrznego i infrastruktury.
- d) Państwa członkowskie opracują krajowe programy reform określające szczegółowo działania, które będą one podejmować, aby zrealizować nową strategię, ze szczególnym naciskiem na działania służące realizacji celów krajowych, jak również na środki mające wyeliminować przeszkody, które powstrzymują wzrost na szczeblu krajowym.
- e) Komisja sporządzi program UE określający działania, które zamierza podjąć na szczeblu UE, aby zrealizować strategię, zwłaszcza w drodze projektów przewodnich.

5. Skuteczne mechanizmy monitorowania są kluczem do udanej realizacji strategii:

- a) W oparciu o monitorowanie prowadzone przez Komisję i prace przeprowadzone w Radzie Rada Europejska będzie każdego roku dokonywać ogólnej oceny postępów w realizacji strategii osiągniętych zarówno na szczeblu UE, jak i na szczeblu krajowym. Jednocześnie zostaną poddane analizie postępy makroekonomiczne, strukturalne i w zakresie konkurencyjności oraz ogólna stabilność finansowa.
- b) Wzmocniona zostanie koordynacja na poziomie strefy euro, tak aby zająć się wyzwaniem stojącym przed tą strefą. Korzystając z nowych instrumentów koordynacji gospodarczej przewidzianych w traktacie lizbońskim (art. 136), Komisja przedstawi do czerwca wnioski w tym względzie.

- c) Rada Europejska będzie regularnie organizować specjalne debaty poświęcone rozwojowi sytuacji gospodarczej i głównym elementom strategii. W październiku zajmie się kwestią badań i rozwoju, w szczególności przeanalizuje, jak zwiększyć potencjał Europy w zakresie innowacji w świetle obecnych wyzwań. Na początku 2011 roku omówi politykę energetyczną, w tym sposób, jak może najlepiej wspierać przejście w kierunku efektywnej gospodarki niskoemisyjnej oraz większego bezpieczeństwa dostaw.
- d) Należy lepiej zsynchronizować składanie sprawozdań i ocenę w zakresie różnych elementów nowej strategii, tak aby przyczynić się do zapewnienia spójniejszego oglądu sytuacji. Instrumenty (pakt stabilności i wzrostu oraz zalecenia dla poszczególnych krajów zgodne z zintegrowanymi wytycznymi) będą wyraźnie rozdzielone. W pełni zachowany zostanie integralny charakter paktu stabilności i wzrostu, jak również szczególne zadanie Rady ECOFIN polegające na nadzorze jego wdrażania.
- e) Aby wzmocnić dialog z państwami członkowskimi i zwiększyć jakość nadzoru, wysyłane będą misje skupiające ekspertów zarówno z Komisji, jak i z państw członkowskich, w celu zbadania sytuacji w terenie.
- f) Dla zapewnienia wiarygodnego i skutecznego monitorowania zasadnicze znaczenie będzie mieć zapewnienie jakości i wiarygodności danych statystycznych przekazywanych na czas przez krajowe urzędy statystyczne. W tym zakresie należy szybko dojść do porozumienia co do wniosków Komisji.
- g) Zachowana będzie ścisła współpraca z Parlamentem Europejskim i innymi instytucjami UE. Aby zwiększyć poczucie współodpowiedzialności za strategię, zaangażowane zostaną krajowe parlamenty państw członkowskich, partnerzy społeczni, regiony i inne zainteresowane podmioty.

o
o o

6. Wymagane są szybsze postępy we wzmacnianiu regulacji rynków finansowych i nadzoru finansowego zarówno w ramach UE, jak i na forach międzynarodowych, takich jak G20, przy zapewnieniu równych szans na szczeblu globalnym. Szczególnie potrzebne są postępy w kwestiach takich jak wymogi kapitałowe; instytucje systemowe; instrumenty finansowe stosowane w zarządzaniu w sytuacji kryzysowej, w tym innowacyjne źródła, takie jak globalne opłaty od transakcji finansowych; zwiększenie przejrzystości rynków instrumentów pochodnych i rozważenie szczególnych środków w odniesieniu do swapów ryzyka kredytowego na długi rządowe; oraz realizacja uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym zasad dotyczących premii w sektorze usług finansowych.
7. Wymaga to od UE szybkich wewnętrznych postępów we wszystkich tych kwestiach; Unia potwierdzi tym samym swoje zobowiązanie do tego, by skutecznie i na czas zrealizować przedsięwzięcia grupy G20. W szczególności należy na czas dokończyć prace nad nowymi europejskimi porozumieniami w zakresie nadzoru finansowego, aby Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego i trzy europejskie organy nadzoru rozpoczęły działalność na początku 2011 roku.
8. Rada (ECOFIN) i Komisja przygotowują na posiedzenie Rady Europejskiej w czerwcu 2010 roku sprawozdanie dotyczące wszystkich tych kwestii.

II. ZMIANA KLIMATU: NADANIE NOWEGO KIERUNKU NASZYM DZIAŁANIOM PO SZCZYCIE W KOPENHADZE

9. Wraz z upływem czasu okazuje się, że globalne i kompleksowe wiążące prawnie porozumienie pozostaje jedynym skutecznym sposobem osiągnięcia uzgodnionego celu polegającego na utrzymaniu wzrostu temperatury na świecie poniżej 2°C w porównaniu z poziomami sprzed epoki przemysłowej. W świetle komunikatu Komisji z dnia 9 marca 2010 r. i konkluzji wypracowanych przez Radę w dniach 15 i 16 marca 2010 r. należy obecnie nadać nowy impuls międzynarodowemu procesowi negocjacyjnemu.

10. Należy zastosować podejście etapowe wykorzystujące porozumienie kopenhaskie:

- a) W pierwszej kolejności – na najbliższych posiedzeniach w Bonn należy ustalić harmonogram dalszego prowadzenia negocjacji. Należy skupić się na włączeniu porozumienia kopenhaskiego w różne dokumenty negocjacyjne.
- b) Rezultatem spotkania COP 16 w Cancún powinny być konkretne decyzje włączające porozumienie kopenhaskie w proces negocjacyjny ONZ i dotyczące nierozstrzygniętych kwestii, w szczególności w odniesieniu do monitorowania, raportowania i weryfikacji.

UE jest gotowa odgrywać swoją rolę w tym procesie:

- a) UE i jej państwa członkowskie będą realizować zobowiązanie, aby przez trzy lata przeznaczać rocznie 2,4 miliarda EUR na szybką pomoc finansową, nie licząc wkładów innych kluczowych podmiotów oraz w ramach realizacji wszystkich elementów porozumienia kopenhaskiego. Szybka realizacja tego zobowiązania będzie kluczowa. UE i jej państwa członkowskie przedstawią na następnej sesji UNFCCC wstępny stan realizacji swoich zobowiązań i przekażą w Cancún skoordynowane sprawozdania na temat realizacji, a następnie będą to robić co roku.
- b) UE i inne kraje rozwinięte zobowiązały się wspólnie mobilizować do 2020 roku 100 miliardów USD rocznie, aby pomóc krajom rozwijającym się w walce ze zmianą klimatu. Należy przeanalizować kwestię wkładów finansowych w perspektywie długoterminowej w kontekście znaczących i przejrzystych działań, które mają zostać podjęte przez kraje będące beneficjentami, aby łagodzić skutki zmiany klimatu; należy również omówić ogólny bilans światowych starań na rzecz walki ze zmianą klimatu.

- c) Rada Europejska pozostaje mocno zaangażowana w proces UNFCCC. Popiera starania podejmowane, aby był on skuteczniejszy. Ponieważ do posiedzenia w Cancún nie zostało dużo czasu, proces ten mógłby być z pożytkiem uzupełniony przez dyskusje w innych konfiguracjach i na temat konkretnych kwestii.
- d) UE zwiększy pomoc skierowaną do państw trzecich. Uczyni to przez zajęcie się kwestiami zmiany klimatu na wszystkich posiedzeniach regionalnych i dwustronnych, w tym podczas posiedzeń na szczycie, jak również na innych forach jak np. G20. Prezydencja i Komisja zaangażują się w aktywne konsultacje z innymi partnerami i niezwłocznie złożą z nich sprawozdanie Radzie.
- e) Należy zbadać możliwości współpracy, w tym z partnerami uprzemysłowionymi, w dziedzinach takich jak zielone technologie oraz normy i techniki weryfikacji. Należy szybko zidentyfikować wspólne interesy z krajami o gospodarkach wschodzących dotyczące kwestii, które mogą mieć znaczenie w debacie dotyczącej zmiany klimatu.

Vitor Manuel Ribeiro Constancio został powołany przez Radę Europejską na wiceprezesa EBC.

Rada zatwierdziła również wewnętrzną strategię bezpieczeństwa wewnętrznego.

NOWA EUROPEJSKA STRATEGIA NA RZECZ WZROSTU GOSPODARCZEGO I
ZATRUDNIENIA
KOLEJNE KROKI

- a) Biorąc pod uwagę wymierne cele UE, Komisja wkrótce przedstawi swoje wnioski dotyczące bardziej skoncentrowanych zintegrowanych wytycznych, w tym wytycznych w sprawie polityki zatrudnienia oraz ogólnych wytycznych polityki gospodarczej. Wytyczne te będą omawiane w odpowiednich składach Rady (ECOFIN i EPSCO), tak aby po konsultacjach z Parlamentem Europejskim i innymi instytucjami dotyczących wytycznych w sprawie polityki zatrudnienia mogły one zostać zatwierdzone na posiedzeniu Rady Europejskiej w czerwcu 2010 roku.
- b) Komisja określa główne przeszkody powstrzymujące wzrost gospodarczy na szczeblu UE; to samo w ścisłej współpracy z Komisją zrobią na swoim szczeblu państwa członkowskie. Na posiedzeniu w czerwcu 2010 roku Rada Europejska podsumuje te prace, tak aby można było je uwzględnić przy sporządzaniu krajowych programów reform.
- c) Wymierne cele UE zostaną przełożone na konkretne i zróżnicowane cele krajowe, które uwzględnią różne stanowiska wyjściowe i uwarunkowania krajowe państw członkowskie. Te cele krajowe zostaną w porozumieniu z Komisją ustalone przez państwa członkowskie zgodnie z krajowymi procedurami podejmowania decyzji, tak aby zapewnić spójność z unijnymi wymiernymi celami. Powinny one także zostać omówione w odpowiednich składach Rady. Należy je przekazać na czas, tak aby można było je uwzględnić przy sporządzaniu krajowych programów reform.
- d) W pierwszym roku nowej strategii państwa członkowskie przedstawią do jesieni 2010 roku swoje krajowe programy reform wyznaczające szczegółowo działania, które podejmą w celu realizacji strategii. Powinny one być w pełni wsparte przez mobilizację wszystkich właściwych instrumentów UE, w tym EBI, na zasadzie zachęty do reformy.

- e) Komisja przedstawi do października 2010 roku program określający działania wymagane na szczeblu UE, aby zrealizować nową strategię, zwłaszcza w drodze projektów przewodnich.
 - f) Rada lepiej zsynchronizuje procesy, mając na uwadze zapewnienie ogólnej spójności wskazówek politycznych udzielanych państwom członkowskim.
-